

مراحل بخشش

همه ما به دنبال روابطی عمیق و پر از محبت در زندگیمان هستیم ولی متأسفانه تجربه های زیادی از ضربه خوردن و مورد تعارض قرار گرفتن از طرف دیگران داریم. تجربه هایی در دنک و عذاب آور که مانند زخم های کهنه و درمان نشده روی بدنمان بعد از مدتی عفونی و آزاردهنده میشوند! زخم های درون قلبمان هم میتوانند وخیم شده و در صورت عدم درمان به تلخی!ها تبدیل شوند. یادمان باشد که زمان به تهایی مر هم زخم‌هایمان نمیباشد

در این صورت برای محافظت از خودمان در برابر آسیب ها، دیواری بین خود و دیگران میکشیم و درنتیجه به دیگران اجازه نزدیک شدن به خودمان را نمیدهیم و دچار انزوا و جدایی میشویم. گاهی واکنش ما خشم میباشد و حتی از اشتباهات آنها جهت سرکوب کردنشان و یا گرفتن انتقام استفاده میکنیم و بدین گونه ذهنمان همچنان درگیر آسیبی است که از دیگران به ما وارد شده است.

بدین طریق سعی میکنیم که در برابر سوء استفاده ها ز خودمان محافظت کنیم، اما لازم است بدانیم که با این رویه در انتها به خودمان بیشتر صدمه می‌زنیم، ضمن اینکه اگر ماضربه خورده باشیم نمیتوانیم به دیگران عشق و رزیده و محبت کنیم.
(شخص زخمی دیگری را نیز زخمی میکند)

تهرا راه فرار از این دایره باطل بخشش می‌باشد، که انجام آن گاهی با وجود درد های جدی و قابل ملاحظه، بسیار سخت می‌باشد. تا زمانی که نبخشیم همچنان با شخصی که به ماسیب رسانده و در گذشته باقی مانده ایم. این به این دلیل است که تجربه های در دنک را فراموش نکرده ایم و سعی در سرکوب خاطرات میکنیم. اما خداوند میخواهد که ما آزاد باشیم. آزاد از درد، آزاد از تلخی ها، رها از میل به انتقام گیری و رها از گذشته

بخشش چیست؟

بخشش یک انتخاب است، به این معنی که تصمیم بگیریم که از سرزنش کردن شخص مقابل و متهم کردن او دست بکشیم. من در عوض اینکه خودم او را قضاوت کنم، او را به دستان خداوند میسپارم. به خداوند اعتماد دارم، زیرا او تنها قاضی و داور است و بگذارم که او تصمیم بگیرد که بر سر آن شخص چه آید. این همچنین به این معناست که من دیگر هرگز از اشتباهات طرف مقابلم بر علیه او استفاده نمیکنم و خطاهایش را به او یاد آوری نمی‌کنم. به معنای دیگر، من در حالی که با عاقب گناهان و اشتباهات شخص مقابل زندگی میکنم و نمیتوانم که گذشته را تغییر دهم، ولی الان میتوانم با این موضوع کنار آمده و آرام بگیرم و شخص را از همه بدھکاری هایی که به من دارد رها کنم.

این تصمیم من به تهایی میباشد. این تصمیم هیچ ارتباطی به شخص مقابل من ندارد، هیچ فرقی نمیکند که او از من عذر خواهی کند یا نکند، در حال حاضر حضور داشته باشد یا نداشته باشد. ما به شخصی که به ما ضربه زده و آزاری رسانده وابستگی ای نداریم.

با وجود اینکه بخشیدن برای شخص مقابل هم خوب میباشد ولی در ابتدا و قل از هر چیزی من برای خوبی و خوشحالی خودم او را می‌بخشم. وقتی ما می‌بخشیم، از خیلی احساسات منفی رها و آزاد می‌شویم، مانند: ترس، خشم یا تلخی و دوباره شفا یافته و کامل می‌شویم.

قدم های بخشش

بعضی اوقات برای خلاصه کردن موضوع به سرعت دم از بخشش می‌زنیم و می‌گوییم که او را بخشیده ایم، اما بعداً متوجه می‌شویم که هنوز آثاری از آن در قلبمان باقی مانده است. بنابر این چگونه می‌توانیم دیگران را کاملاً ببخشیم؟ قدم های زیر، ما را در طی روند بخشش باری میکنند.

سه قدم اول را با دقت بیشتری طی میکنیم و حتی میتوانیم در صورت نیاز از یک فرد کمک بگیریم.

۱. چه اتفاقی افتاد؟

- اتفاق را به صورت کامل و دقیق توضیح بده.
- اشتباه رایج: ما معمولاً توضیحات عمومی و مبهم می‌دهیم.

۲. چه چیزی باعث آزارم شد؟ چه احساسی پیدا کردم؟

- احساسات مهم هستند و بخش حیاتی ای از هویت ما را تشکیل میدهند.
- اشتباه رایج: ما از این قدم فرار میکنیم و فقط به اتفاق صورت گرفته و اعمال توجه می‌کنیم.

۳. گناه و خطای شخص مقابل را نام ببر.

- سعی در سرپوشی و توجیه کردن گناه شخص نکن. دقیقاً توضیح بده که شخص چه خطایی را و چگونه در حقّ کرده است.
- اشتباه رایج: ما گناه شخص مقابل را توجیه میکنیم (در صورتی که اگر گناهی در کار نبوده باشد بخشش معنایی نخواهد داشت)

هم اکنون به دعا میپردازیم و همه چیز را به نزد خداوند می آوریم.

۴. تمام شکایات از بی عدالتی را به نزد خدا بیاور.

- خداوند عادل و قاضی است. تمام اتهاماتی که آن شخص با انجامشان به ما ضربه و آسیب زده است را نزد خداوند می آوریم. سفره دلمان را برای خداوند باز می کنیم و همه موارد اصلی ای که در سه قدم اول بیان کردیم را برای خداوند بیان می کنیم.

- اشتباه رایج: این قدم را نادیده می گیریم و یا احساساتمان را از خداوند مخفی می کنیم.

۵. از بخشش صحبت می کنیم.

- هم اکنون صحبت از بخشش می کنیم؛ «من _____ را به خاطر اینکه _____ کرد، میبخشم») و تصمیم میگیریم که همه این موضوع را به دستان خداوند بسپاریم.

- اشتباه رایج: ما به خداوند میگوییم که با آن شخص چه کند و چه بر سر او بیاورد (متاسفانه شخص را لعنت می کنیم). یا در حرف میگوییم که میخواهم او را ببیشم («خدایا کمک کن که بتونم او را ببیشم») اما در حقیقت و در عمل، ما تصمیم به بخشیدن نگرفته ایم.

آوردن شکایات از بی عدالتی ها به نزد خداوند

خدا قاضی است و ما این حق را داریم که شکایات خود از بی عدالتی ها را به نزد او بیاوریم. یقیناً او عادل است و همه را داوری خواهد کرد. داوری و قضاوت وظیفه ما نیست. ما هیچ حقی نداریم که به دیگران حساب باز پس دهیم و یا از دیگران انتقام بگیریم. دقیقاً به همان صورتی که در این دنیا شکایات را به دادگاه و نزد قاضی میبریم میتوانیم شکایاتمان را به نزد خداوند بسپاریم. نباید از این که مبادا خدا را اذیت کنیم بترسیم و نگران باشیم، بلکه می توانیم کاملاً صادقانه احساسات درونی و واقعی مان را به خدا نشان دهیم. بعد از اتمام این امر، اجازه میدهیم که همگی آن اتهامات از میان بروند و همه چیز را به دستان خدا میسپاریم. به قضاوت شخص مقابل نمی پردازیم، اما قضاوت و داوری را تنها و تنها به خداوند واگذار میکنیم.

نکات بیشتر

استفاده از حمایت و کمک یک یاور: انجام این پروسه بخشش به تنهایی و بدون در نظر گرفتن یک سری از جوانب دشوار میباشد. در صورت امکان فردی را بیابید که بتوانید این مراحل را با کمک او طی کرده و او با شما دعا کند!

گناه و خطای خودمان: وقتی ما آسیب دیده هستیم، گاهایاً به صورت ناخودآگاه ممکن است با دیگران نادرست رفتار کرده و ما نیز در برابر دیگران دچار اشتباه و گناه شویم. این مهم است که این موارد و موقعیت ها را نادیده نگیریم و متوجه اشتباه و گناه خود شده و توبه کنیم و از طرف مقابل طلب بخشش کنیم. همین حالا اگر موردی به ذهنتان خطر کرده است، تکلیفش را در اسرع وقت روشن کنید و در صدد حل و رفع آن بر آید!

بخشیدن خودم: بعضی اوقات از خودمان خشمگین هستیم و خودمان را سرزنش میکنیم. خداوند برای بخشیدن ما، به واسطه عیسی مسیح، راهی به رویمان گشوده است. بخشیدن خودمان به معنی پذیرفتن راهی است که خداوند برما گشوده و همینطور به کار بردن خواست او در زندگیمان می باشد.

بخشیدن خدا: بعضی اوقات افکار منفی نسبت به خدا داریم و حتی گاهی از دست اوعصباتی می شویم. خدا هیچ اشتباهی نمی کند و خطای مرتكب نمیشود که نیاز باشد ما او را ببیشم! اما این خیلی مهم است که از خشم و ناامیدی که نسبت به او داریم منصرف شویم و درون خود را از این گونه احساسات پاک کنیم.

در تصمیم گرفتن به بخشیدن، وفادار و ثابت قدم باشیم: گاهی ممکن است که آن احساسات قدیمی کمی تازه شوند، در این موقع به یاد آورید که شما بخشیدن را انتخاب کرده اید در نتیجه آن احساسات میگذرند و از بین خواهد رفت. ممکن است موارد دیگر و زخم ها و ضربه های عمیق تر دیگری هم وجود داشته باشد که شما در ابتدا به آنها اشاره نکرده اید، با تکرار مجدد پروسه بخشش میتوانیم وارد این مناطق شویم و به شفا دست یابیم.

خود را بسنجم

در عرض ۲ دقیقه میتوانید سوالات زیر را از خداوند بپرسید و پاسخ آنها را بنویسید.

خداوندا، چه کسی را میباشد که ببیشم؟

به خداوند گوش بده و به میان روایط موجود در زندگی ات برو (پدر و مادر، خانواده، فامیل، دوستان، همسایه ها، همکارها، هم کلاسی ها، استادها، مربی ها، خودت، خدا، ...) چگونه ضربه خوردم و چه کسی آزارم داد؟

تمرین

به چه آسیب هایی میخواهم در ابتدا اشاره کنم؟ چه کسی در انجام این روند می تواند به من کمک کند؟ دقیقاً روشن کن که چگونه میخواهی ادامه دهی!

راههایی برای پی بردن به اینکه آیا رابطه ای با شخصی مشخص درمان شده و سلامت هست و یا اینکه هنوز زخم های کهنه و درمان نشده وجود دارد:
• به شخص مورد نظر فکر کن: آیا میتوانی از صمیم قلب برایش بهترین ها را آرزو کنی؟
• تصور کن که آن شخص را در خیابان ببینی: چه احساسی بعثت دست خواهد داد؟ آیا هنوز مکرر خاطر و یا عصبانی هستی؟